

10 MÝTŮ O ŘEMESLECH A ODBORNÉM ŠKOLSTVÍ A JAK JE TO DOOPRAVDY

1. Řemeslo je špinavá práce

Mýtus: Řemeslník pracuje v prašném a špinavém prostředí od mouru, sazí, oleje a provozních kapalin...

Dnešní řemeslník chodí do práce i z práce v čistém. Hygienické předpisy, technologický pokrok, osobní ochranné pomůcky a zručnost pracovníků způsobují, že ve firmách vidáme řemeslníky ve sněhobílých kombinézách, využívající řadu výhod péče o zaměstnance.

2. Řemeslo je vnímáno ve společnosti jako podřadné zaměstnání

Mýtus: Kdo se zabývá řemeslem, zřejmě to daleko nedotáhl a je vnímán ve společnosti jako někdo níže postavený na společenském žebříčku ...

Nejen firmy si váží dobrých „fachmanů“, ale i jako spotřebitelé chodíme za těmi, kteří své řemeslo ovládají, na které máme dobrá doporučení a máme k nim důvěru stejně jako k ostatním profesím. Zvláště když dobrých řemeslníků je málo, vážíme si těch, kteří mají vpravdě „zlaté ruce“.

3. Řemeslo je špatně placené

Mýtus: V řemeslných profesích jsou menší platy než v ostatních sférách ...

Je pravda, že generální ředitelé, manažeři a hvězdy show businessu mají astronomické příjmy. Ale dobrý řemeslník si dnes vydělá stejně tolik, a mnohdy více, než úředník, nebo dokonce lékař či učitel, který ho učil na základní škole i učilišti. Lidé si stále více váží toho, že se mohou spolehnout na dobře odvedenou práci a rádi za ni zaplatí.

4. Řemeslo omezuje možnosti dalšího profesního vývoje

Mýtus: Po ukončení "učení" nastoupí řemeslník do práce a dál se už nikam neposunuje ...

V dnešní době jsou všechny obory natolik zasaženy technologickým pokrokem, že každý rok musí dobrý řemeslník projít celou řadou inovačních školení. Většina z nich proto musí, ale také chce, pokračovat v dalším vzdělávání na vyšší odborné nebo vysoké škole, nebo minimálně pravidelně sleduje všechny dostupné novinky svého oboru.

5. Řemeslo je jen pro hloupé

Mýtus: Řemeslu se vyučí každý, a tak do "učení" chodí jen ti méně pilní a méně chytrí ...

Řemeslo není pro hloupé, ale pro ty, kdo mají rádi praktickou činnost. Mnohé postupy by čistý teoretik (třeba z gymnázia) ani nepochopil, nebo si jejich realizaci nedovedl představit a uskutečnit ji. Řemeslo tedy není pro hloupé, ale pro mimořádně šikovné mladé lidi.

6. Řemeslo je nebezpečné povolání

Mýtus: Riziko v řemesle ohrožuje pracovníky daleko více než práce v kanceláři...

Dnešní postup automatizace a přísné evropské bezpečnostní normy snižují jakékoliv riziko na minimum. Pracovních úrazů ubývá, pravidelné bezpečnostní prověrky jim předcházejí.

Vysloužilá nebezpečná zařízení jsou vyřazena z provozu, nebezpečné látky jsou eliminovány na minimum a práce s nimi je pod přísnou kontrolou.

7. Řemeslo není tvůrčí, omezuje osobnost

Mýtus: Řemeslník vykonává většinou jen jednotvárné operace stále dokola ...

Praktická činnost je mnohdy daleko více tvůrčí než např. vyplňování výkazů v kanceláři. A zpravidla se hned ukáže výsledek tvůrčího přístupu řemeslníka, jeho inovativnosti a kreativity.

8. Řemeslo je fyzicky namáhavé a vyčerpávající

Mýtus: Řemeslo je tak náročné, že člověka postupně udolá nemocemi z velké námahy ...

Řemeslo opravdu není pro astenické „chudinky“. Ale namáhavé práce dnes už vykonávají stroje a člověk je jen řídí a ovládá. Stává se tak jejich mozkiem, ne rukou. Navíc je stále více dbáno na péči o zaměstnance, na zkvalitňování pracovních podmínek, prodlužuje se dovolená a rozšiřují se regenerační programy.

9. Řemeslo je časově náročné a nesvobodné povolání

Mýtus: Řemeslník svou práci nikdy nekončí a stává se jejím otrokem ...

Řemeslník si musí přizpůsobit čas své práci a svým klientům. Ale tomu umožňuje naopak lépe si plánovat osobní život a koníčky. Mnohem častěji se otroky své práce stávají úředníci a manažeři, kterým pracovní doba, telefonování, papírování a elektronická komunikace nekončí ani v noci, o víkendu a o dovolené.

10. Řemeslo se nedělá v dobrém kolektivu a podnětném prostředí

Mýtus: V dílnách a řemeslných partách nejsou dobré vztahy a svádějí k různým nepravostem ...

Jak je to doopravdy: Zejména starší „fachmani“ dbají více než kdy jindy na profesní čest a dobré jméno, které se lehce pozbude, ale těžce nabude. A k dobrému výkonu patří i kvalitní vztahy mezi kolegy. V menších podnicích a malých dílnách bývají naopak vztahy průzračné a přátelské, každý zná osobně své spolupracovníky a jeden spoléhá na kvalitní práci a um druhého. Z úředníků a manažerů se naproti tomu stávají jen e-mailové adresy a telefonní čísla, opravdové mezilidské vztahy jdou stranou.